

Pijn kinderen in beeld

Oud-Beijerlandse fotografeert situatie in Calcutta

oud-beijerland | Vele honderden beelden heeft de Oud-Beijerlandse fotografe Lyzian Kolkman afgelopen weken gemaakt in het Indiase Calcutta. Ze bezocht er liefdadigheidsprojecten en werd diep geraakt door het verhaal van de jonge patiëntjes die zij ontmoette.

CLAUDIA LANGENDOEN

Een wens ging in vervulling toen Lyzian Kolkman de uitnodiging kreeg om mee te reizen met Willeke van Nieuwenhuijze uit 's-Gravendeel, één van de oprichters van Help2Help. Dat is een stichting die zich met projecten voor medische zorg en onderwijs inzet voor kinderen in sloppenwijken. Met de foto's die zij maakte, wil de vierdejaars student aan de Foto Academie in Rotterdam de levensomstandigheden van de kinderen en de stichting bekendheid geven.

◀ Lyzian Kolkman: 'Het was soms moeilijk: moest ik helpen of een foto maken?'

▶ Subham moet meerdere operaties ondergaan aan zijn benen.

FOTO LYZIAN KOLKMAN

Geraakt

Ze werd geraakt door het lot van de vele kinderen, die vanuit de Hoeksche Waard door verkoop van Indiase producten worden ondersteund. „Zo heb ik Subham ontmoet,” vertelt zij. „Hij is een bijzonder geval. Subham heeft al diverse

operaties gehad en heeft er nog meer nodig. Zijn knieën zaten achterstevoren. Hij kon zijn voeten tegen zijn oren leggen. Hij is afgelopen juli naar het Rehabilitation Center for Children (RCFC) gekomen en zal er waarschijnlijk wel een jaar moeten verblijven.”

Het RCFC is een revalidatiecentrum waar kinderen worden geopereerd aan vergroeiingen die bij de geboorte of later door ziekte zijn ontstaan. Dit is één van de projecten

die Help2Help ondersteunt. „De medewerkers speuren kinderen op het platteland op. Het gaat vooral veel om kinderen met klompvoetjes. Dat is in Calcutta een groot probleem. Vaak verblijven de kinderen drie maanden in de kliniek. Er is ook een school in de kliniek.”

De Oud-Beijerlandse fotografe, die afgelopen dinsdag terugkeerde, was onder de indruk. „Het was soms moeilijk: moest ik helpen of een foto maken?”

We logeerden in een guesthouse in een middenklasse wijk. Er stonden nog pompen op straat. Zichzelf wassen, tandenpoetsen, afwassen, kleding wassen: ze doen het bij de pomp. Het is daarnaast erg stoffig en vies, al zijn de mensen echt schoon op zichzelf en hun stukje straat. Mede door mijn fotografie maakte ik makkelijk contact. Ik voelde me erg welkom en ben van heel veel kinderen 'auntie' geworden.”